

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3829/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Иво Струјић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Прекршајни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжрр 153/19 од 10.05.2019. године, исправљеног решењем Гжрр 153/19 од 07.06.2019.године, у седници већа одржаној дана 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжрр 153/19 од 10.05.2019. године, исправљеног решењем Гжрр 153/19 од 07.06.2019.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гжрр 153/19 од 10.05.2019. године, исправљеног решењем Гжрр 153/19 од 07.06.2019.године.

Образложење

Пресудом на основу признања Првог основног суда у Београду Прр 570/18 од 30.01.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци, на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Прекршајног суда у Београду Пр 38013/14 исплати износ од 300,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са законском затезном каматом од 18.01.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилце да се обавезе тужена да тужилци исплати трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гжрр 153/19 од 10.05.2019. године, исправљеног решењем Гжрр 153/19 од 07.06.2019.године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужилце и преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду Прр 570/18 од 30.01.2019. године и одбијен је као неоснован захтев тужене да суд обавезе тужилцу на накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужилце и преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у

ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду Прр 570/18 од 30.01.2019. године и обавезана тужена да тужилји исплати износ од 19.500,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, не постоје разлози предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене. О трошковима поступка одлучено је правилном применом процесно-правних одредби, уз исправно тумачење члана 24. Закона о заштити права на суђење у разумном року, а постојање једне одлуке не указује на неуједначену судску праксу.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна потраживања као и парнични трошкови не узимју у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима другостепеног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић